

imod at gaae ind paa Forslaget om at sætte tre Fjerdedele istedetfor Eenstemmighed, vilde findes tilstrækkelig betryggende, naar der kom en Tillægsbestemmelse om, at i saa Fald over Halvdelen af de Stemmeberettigede skulde have været tilstede ved Valget af Menighedsudvalget. Jeg troer dog virkelig ikke, at dette vilde kunne udrette det af ham dermed Tilsigtede. Det ærede Medlem har vistnok fuldkommen Ret i, at det vilde være besynderligt, naar maaffee kun et forholdsvis lille Antal Menighedsmedlemmer ialt havde stemt paa Valgmændene, at saa en Majoritet af disse skulde kunne gjøre Udslaget. Men netop i saadanne Sogne, hvor Misligheden af en Bestemmelse om, at en Majoritet skulde kunne gjøre det afgjørende Udslag, vilde fremtræde, er der ingen Grund til at antage, at ikke over Halvdelen af de Stemmeberettigede skulde komme tilstede. Hvor Gjæringen er stærkest, og hvor Anskuelsen træder skarpest op imod hverandre, der vil ogsaa Bevægelsen være størst, og paa saadanne Steder vil der derfor være al mulig Sandsynlighed for, at over Halvdelen af de Valgberettigede vil komme tilstede, men det er netop ogsaa der, at Mislighederne ved at give en Majoritet den afgjørende Stemme efter Ministeriets Mening og ligeledes efter deres Tanke, der have sluttet sig til denne Anskuelse, ville komme stærkest frem. En Bestemmelse som den antydede vil derfor vistnok ikke være tilstrækkelig til at fjerne de Betænkeligheder, som reise sig imod kun at fordrø tre Fjerdedele af Stemmerne istedetfor Eenstemmighed i Menighedsudvalget. — Selve Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Eenstemmighed skal jeg selvfølgelig ikke nu paany komme ind paa eller være ved. Der er vistnok fra de forskjellige Sider fremkommet tilstrækkelig udførlige Udtalelser om, hvorledes det opfattes. Jeg vil derfor kun endnu gjøre opmærksom paa, at der, saaledes som Forslagene foreligge, vil komme en vis Uklarhed tilstede ved Afstemningen over dette Spørgsmaal ved nærværende Forhandling af Sagen, idet man jo først vil komme til at stemme over Spørgsmaalet, om der skal sættes tre Fjerdedele istedetfor Eenstemmighed, og det dernæst vil berøe paa denne Afstemnings Ud-

salb, om man overhovedet vil komme til at stemme over det af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Gærten) stillede Forslag. Men nu have vi jo idag fra forskjellige Medlemmers Side hørt udtale, at de ville stemme for det førstnævnte Forslag under ganske stik modsatte Forudsætninger. Den ærede Landsstingsmand for 7de Kreds, til hvem jeg nys sigtede, (S. Pedersen) har erklæret, at han stemte for Forslaget under Nr. 10 under den bestemte Forudsætning, at det ærede kongevalgte Medlems Forslag blev forkastet; — idetmindste vilde han da stemme imod dette Forslag. Derimod udtalte en anden æret Landsstingsmand, der sidder fraaas her overfor (Scholer), for nylig, at han egentlig ikke var saa meget for Forslaget under Nr. 10, og at, naar han stemte for det, da var det under den bestemte Forudsætning, at det kongevalgte Medlems Forslag tillige blev vedtaget. De nævnte to Medlemmer mødes altsaa i at ville stemme for Forslaget under Nr. 10, men ere dog høist forskellige i deres Opfattelse af hele Sagen. Dette gjør jo nu ganske vist ikke grumme meget med Hensyn til Sagen selv, da Spørgsmaalet jo under alle Omstændigheder kan komme frem igjen under en anden Stilling til Sagens 3die Behandling, men det viser dog netop Spørgsmaalets hele etendommelige Væsen, og det vil, haaber jeg, give Anledning til Betragtninger, der ville føre til, at man dog til Syvende og Sidst samler sig om, hvad der foreligger i Lovforslaget, og ikke finder det hensigtsmæssigt eller rigtigt nu at gaae videre i denne Retning. Det er jo nemlig ganske sikkert, at man ikke kan vente at komme videre i den Retning, hvori Forslaget under Nr. 10 gaaer, uden at komme ind paa hele det Spørgsmaal, som blev behandlet under Valgmændighedsloven, og, naagtet der nu er et Par ærede Medlemmer, der have udtalt, at det var ganske naturligt og rigtigt at gribe Leiligheden saa at sige ved Haarene, naar der blot viste sig en Mulighed for at komme ind paa det nævnte Spørgsmaal, saa holder jeg mig dog overbevist om, at der i det Hele her i Thinget er en saa levende Grindring om, hvorledes det stillede sig ved Forhandlingen af dette Spørgsmaal, og